

PLATÓN BY HRAL MINECRAFT

Keď sa pred panelákom objavil snehuliak postavený z kociek, bolo jasné, že tade prešiel hráč Minecraftu. Volá sa Maťo Kubík a býva na druhom poschodí. Na radiátore sa mu sušia rukavice, ale on neoddychuje. Pokračuje v práci. Tak ako kedysi dávno stavitelia pyramíd, aj on už dobrú hodinu víši hladko opracované kocky jednu na druhú.

Z chodby sa ozve mamin hlas:

„Maťo, pod' mi pomôcť, nesiem seno pre Hriza.“

Žiadna odpoveď, len ďalšia kocka práve zapadla na svoje miesto.

„Hej, Maťo, si doma?“ otvorí mama dvere detskej izby. „Čo robíš?“

UTRPENIE MLADÉHO HEKERA

V Čokoládovom UFE vládlo príjemné ticho, ktoré rušil len mäkký šelest papiera. V otáčacom čalúnenom kresle sedel muž v bielej cukárskej čapici. Mimovoľne sa s kreslom krútil zo strany na stranu. V rukách držal otvorenú knihu a usmieval sa. Drevená knižnica pokrývala jednu zo stien cukrárne až po strop. Spodné poličky už boli zaplnené knihami, v hornejších bolo ešte dosť miesta. Po chvíli muž knihu zavrel, natiahol sa a uložil ju do knižnice, kam, sediac v kresle, dosiahol. Potom vybral z banánovej škatule na podlahe vedľa kresla ďalšiu. S dojatím sa na ňu pozrel, pohladil ju a opatrne otvoril. „Ujo Ilja, máte tu wifi?“ prehovoril chlapec, ktorý sedel v opačnom kúte cukrárne.

V pravej ruke držal vidličku a z tanierika si mechanicky, kúsok po kúsku, do úst nakladal Sacherovu tortu, zatiaľ čo prstami ľavej ruky neprestajne čosi ťukal do mobilu položeného na stole vedľa tanierika.

Cukrár s úsmevom zavrtel hlavou.

„UFO nemá wifi, pán Július,“ povedal a otočil stránku.

„A to je chyba!“ Julo zdvihol hlavu. „Preto tu je tak prázdno.“

Cukrár sa poobzeral.

„Pravda, nie je tu ktovieaký nával,“ zašomral prekvapene, ako keby si až teraz všimol, že okrem Jula v cukrárni nikto nie je.

„Ale to sa zmení,“ dodal a znova sa začítal do knihy, ktorú držal na kolenách.

„Prečo myslíte?“

„Nevidíte?“ Ilja, dívajúc sa stále do knižky, iba kývol hlavou na knižnicu nad sebou.

„Oddnes sem ľudia budú chodiť nielen na sladkosti, ale aj čítať knihy. Aj požičať sa bude dať. Medzi knihami som totiž doma. Voľakedy som pracoval ako knihovník.“

Zľahka si naslinil konček ľavého ukazováka a obozretne prevrátil ďalšiu stránku.

„Dnes už aj tak nikto knihy nečíta,“ mávol rukou Julo a chytil do ruky mobil. „Všetko je na internete.“

„To je možné, to je možné,“ zamrmal cukrár neprítomne a nevdojak sa usmial, ako keby si práve prečítal niečo smiešne.

„Čo to čítate, ujo Ilja?“

Muž sa pozrel na chlapca.

„Nečítam, len si tak prezerám,“ nadvihol knihu vyššie, aby bolo vidieť obálku.

„Poznáte, pán Július?“

Julo zaostрил zrak.

„Cyrano z Bergeracu? Videl som o tom nejaké videjko na YouTube.“

KOP ŠKORPIÓNOM

Na svete je veľa dobrých futbalistov. Ale tých naozaj vynikajúcich je len zopár. Každý z nich je v niečom vôbec najlepši. Messi je perfektný driblér, Ronaldo fantasticky strieľa, Buffon je najlepši brankár. Robo Trónik z deviatej dé je neprekonateľný v každej z týchto činností. Keď chce, prešprintuje s loptou cez celé ihrisko a nikto mu ju nevezme. Drží sa mu na nohe sľaby magnet. Ale keď chce, vystrelí ju ako z dela. Z akejkoľvek pozície – z voleja či z priameho kopu, to je jedno. Rovnako dokonale aj bráni. Oberie vás o loptu, ako keď vám vietor sfúkne z hlavy šiltovku. Protihráč si ani len nevšimne, že o loptu prišiel, beží ďalej, zatiaľ čo Robo preniká odkrytou obranou a pripisuje si ďalší gól. V bráne si počína nemenej majstrovsky. Keď treba, natiahne sa k tyčke nefalšovanou robinsonádou, inokedy zostane pevne stáť na bránkovej čiare, len ruka sa mu v pravej chvíli